

[Miljøministeren]

alle EU-politikker, og vi vil naturligvis arbejde for, at det sker. F.eks. vil de nye, fleksible braklægningsordninger give mulighed for at flytte en del af braklægningen til områder, hvor der skal tages særlige miljöhensyn, f.eks. til beskyttelse af grundvandet, og alle regler herom er på plads fra Landbrugsministeriets side. Ledsageforanstaltningerne til EF-reformen åbner mulighed for tilskud til sprøjtefri randzoner, økologisk jordbrug, permanente græsarealer, reduceret gødsning og skovplantning, og vi vil naturligvis arbejde for, at miljöhensynerne bliver yderligere stærkt placeret i EF's fælles landbrugspolitik.

Det er også vigtigt, at vi inden for de eksisterende økonomiske rammer sætter endnu mere ind på at forske i alternative metoder, der er mere skånsomme over for miljøet, og her tror jeg, det er meget vigtigt – også af hensyn til landbrugernes forståelse for sagen – at når der har været overanvendelse af sprøjtemidler i det offentlige, skal vi tage meget håndfast fat på problemet. Vi har gjort det over for Statskovvæsenet; jeg ved, at statsbanerne har gjort det, og den seneste sag vil jo yderligere tilskynde statsbanerne til at tage dette aspekt op. Men vi vil gerne udsende retningslinjer for det offentlige, så dette forbrug af kemiske sprøjtemidler bliver bragt ned til et absolut minimum, for det offentlige må naturligvis gå foran med et godt eksempel på dette felt.

En anden målsætning i pesticidhandlingsplanen er, at særlig sundhedsskadelige og miljøfarlige stoffer ikke længere skal kunne godkendes, og at tidligere godkendte pesticider skal revurderes efter de nye, skærpede krav. Som bekendt har den manglende opfyldelse af denne målsætning bevirket, at regeringen har fremsat det lovforslag, jeg omtalte før, som skal sikre, at vi hurtigt og endeligt kan gøre op med de særlig sundhedsfarlige og særlig miljøskadelige pesticider.

Belastningen af miljøet forventes at blive lavere, når de gamle bekæmpelsesmidler er væk, men dermed være desværre ikke sagt, at de nye midler ikke belaster miljøet. Al brug af bekæmpelsesmidler er i en vis forstand skadelig for miljøet. Midlerne er jo netop beregnet på at bekæmpe insekter og planter, og fødegrundlaget for de insekter og fugle, som ikke er målgruppe for midlerne, bliver naturligvis ringere. Dette gælder også, selv om der er tale om me-

get selektive bekæmpelsesmidler, altså bekæmpelsesmidler, der kun tager sigte på en enkelt speciel ukrudtssort eller f.eks. på bladlus. Lever gulspurven fortrinsvis af bladlus, har den jo ingen hjælp af denne form for miljøvenlighed. Der er også midler, f.eks. de såkaldte pyritroider, som branchen og landbruget betegner som miljøvenlige; men kommer disse midler ud i vandløbene, udrydder de alt liv på kilometerlange strækninger.

Specielt for grundvandets vedkommende er det et helt afgørende udgangspunkt for regeringen, at vi vil have rent drikkevand i Danmark. Vi vil ikke have rester af bekæmpelsesmidler i grundvandet. Vi plejer her i Danmark – og det er et, havde jeg nær sagt, umisteligt gode og bør blive ved med at være det – at kunne trække grundvandet op og bruge det som drikkevand uden nævneværdig rensning. Det vil vi fortsætte med, og ingen bør rokke os fra dette udgangspunkt. Regeringens politik er klar: Vi vil forebygge, at nye grundvandstruende bekæmpelsesmidler og andre miljøfremmede stoffer kommer ned til grundvandet, og det vil vi gøre ved at udnytte den nye mulighed i kemikalieloven og få de værste miljøskadelige stoffer væk. Vi vil prioritere højt at få de grundvandstruende bekæmpelsesmidler væk først, og vi vil over en bred front sætte ind for at præge arbejdet i EF i retning af at fastholde beskyttelsen af drikkevandsressourcerne. Jeg vil gerne vedrørende dette punkt minde om, at EF's regler, når det drejer sig om drikkevandsbeskyttelse – det såkaldte drikkevandsdirektiv – er glimrende, og det skal ikke lykkes for nogen at sænke EF's niveau på dette område ud fra snævre erhvervsmæssige synspunkter.

Vi vil specielt sætte ind på at præge arbejdet med godkendelse af aktivstoffer og plantebeskyttelsesmidler i Fællesskabet, så der tages store hensyn til beskyttelse af drikkevandsressourcerne, og Danmark står ikke alene med dette synspunkt. Man fremhæver en gang imellem, at Danmark på en eller anden måde skulle være isoleret, men vi ved, at en række andre lande deler vores synspunkter, ligesom jeg er sikker på, at hvis det lykkes at komme igennem med udvidelsen af EU, vil vi finde nye forbundsfæller i både Sverige, Norge, Finland og Østrig på dette felt. Det bedste, man kan gøre for miljøet i Europa, er faktisk at bidrage positivt til, at EF bliver udvidet; det er jeg sikker på.